

פּרָקָא קדמאָה (ספּרא דצניעותא)

ספּרא דצניעותא, ספּרא, דשקיל במתקלא. (תאנא) דעד דלא הוה מתקלא, לא הוּוּ משגיחין אפּין באפּין, ומלכין קדמאין מיתו, וזיוגיהון לא אשפתחו, וארעא אתבטלת. עד דרישא דכסופא דכל כסופין, לבושי דיקר אתקין, ואחסין. האי מתקלא תלי באתר דלא הוה, אתקלו ביה אינון דלא אשפתחו. מתקלא קאים בגופיה. לא אתאחד, ולא אתחזי. ביה סליקו, וביה סלקין דלא הוּוּ, ונהוּ, ויהוּיין. סתרא גו סתרא, אתתקו וּאזדמו, בחד גולגלתא, מלייא טלא דבדולחא. קרוּמא דאוירא אזדכך וסתים, אינון עמר נקי תליין בשקולא. רעוא דרעוין אתגליא בצלותא דמתאי. אשגחא פקיקא דלא נאים, ונטיר תדירא. אשגחוא דמתא באשגחוא דנהירו דעלאה. (דביה) תרין נוקבין דפרדשקא, דאתער רוחא לכלא. בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ שיתא, בראשית ברא שית עליהו, כולהו לתתא, ומליין משבעה דגולגלתא עד יקירו דיקירותא, והארץ תנינא לאו בחושפון והא אתמר. ומההיא דאתלטייא נפקא, דכתיב (בראשית ה) מן האדמה אשר אברה יי'. היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. תליסר, תליין בתליסר יקירו דיקירותא. שיתא אלפי שנין, תליין בשיתא קדמאי, שביעאה עליהו, דאתתקף בלחודוי. ואתחריב כלא בתריסר שעתו, דכתיב היתה תהו ובהו וגו'. תליסר יקים לון ברחמי, ומתחדשון בקדמיתא, וקמו (ס"י קמו) כל אינון שיתא. בגין דכתיב ברא, ולבתר כתיב היתה, דהא הנות ודאי, ולבסוף תהו ובהו וחשך, (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא. גלופי דגליפין כחזו דחויא אריה, ומתפשט לכאן ולכאן, ונבא ברישא. רישא (אחורא) אחיד אכתפין, אעבר וזעים, נטיר וגניז. חד לאלף יומין זעירין אתגלייא, (נ"א אתמלייא) קולטרא בקטרוי, סנפירא בעדבוי, אתבר רישיה במיין דימא רבא, דכתיב (תהלים עד) שברת ראשי תנינים על המים. תרין הוּוּ, חד אתחזרי, תנינם כתיב חסר. ראשי, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, היינו דכתיב (תהלים לג) כי הוא אומר ויהי, הוא בלחודוי. לבתר אתחזרו חד יהו"י ו"י ו' בתראה שכנינתא לתתא. כמה דה' שכנינתא אשפתח ובחד מתקלא אתקלו. והחיות רצוא ושוב, דכתיב וירא אלהים

את האור כי טוב. (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. האי, במתקליה סלקא. קדמא בלחודוי. וכלא לחד אתחזרי. אחתא ומודעתא כלילן דא בדא ביו"ד ה"א, פתרין רחימין דמתחבון. שיתא נפקין מענפא דשרשא דגופא, לישן ממלל ברבון. לישן דא, סתים בין יו"ד וה"א, דכתיב (ישעיה מד) זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו ליי' ובשם ישראל יכנה (יכנה) ממש. זה יאמר לה' אני: אחתא. וכלא אתמר ביה"ו. פלא כלילן בלישן סתים לאימא. דהא אתפתחת ליה דנפיק מינה. אבא יתיב ברישא, אימא באמצעיתא, ומתכסייא מכאן ומכאן ווי למאן דגלי ערייתהון. ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים, שליט דכר בנוקבא. (ס"י שלימו דכר ונוקבא) דכתיב (משלי י) וצדיק יסוד עולם, נהיר יו"ד בתרין, ונהיר ומעבר לנוקבא. אתיחד יו"ד בלחודוי, (ובתר פון) סליק בדרגוי לעילא לעילא. אתחשכא נוקבא, ואתנהירת אימא ומתפתחא (דף קע"ז ע"א) בתרעוי. אתא מפתחא דכליל בשית, ומכסייא פתחא, ואחיד לתתא להאי ולהאי, ווי למאן דגלי פתחא.

פרקא תניינא – 2 (ספרא דצניעותא)

דיקנא מהימנותא. (דיקנא) לא אדכר בגין דהיא יקירותא דכלא מאדנין נפקת, בסחרנהא דבסיטא, סליק ונחית חוטא חוורא. בתליסר מתפרש. ביקירא דביקירותא היא, כתיב (ירמיה ב) לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם. אדם לבר הוא. אדם לא כליל הכא. פל שפן איש. בתליסר נביעין מבויעין מתפרשן, ארבע בלחודוי אסתמרו. תשעה אשקיון לגופא (נ"א לגנא). (תיקונא קדמא) מקמי פתחא דאדנין, שארי יקירו לאתקון. (תניינא) נחית בשפירו ברישא דשפון. מהאי רישא להאי רישא קאים. (תליתא) ארחא דנפיק תחות תרין נוקבין דפרדשקא, לאעברא חובה, דכתיב (משלי יט) ותפארתו עבור על פשע. (רביעא) תחות שפון אסחר שערא לרישא אחרא. (חמישא) ארחא אחרא נפיק תחותי. (שיתא) חפי תקרובתא דבוסמא, לרישא דלעילא. (שביעא) תרין תפוחין אתחזון לאנהרא בוצינין. (תמינא) מזלא דכלא, תלייא עד

לְבַא, בֵּיהַ תְּלִינָן עֲלֵאִין וְתַמְאִין. (תְּשִׁיעָאָה) אִינוּן דְּתִלְיִין לָא נְפָקִין דָּא מִן דָּא. (עֲשִׂירָאָה) חֲפִינָן זְעִירִין עַל גְּרוּנָא (חַד סָר) דִּיקִירוּ. רַבְרַבִּין, מִתְשַׁעְרִין בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים. (תְּרִיסַר) (וְכַד) שְׁפוּון אֲתַפְנוּן מְפֹל סְטְרִין, וְפָאָה לְמֵאן דְּנִשְׁיֵק מֵאִינוּן נְשִׁיקִין. (תְּלִיסַר) בְּהֵיא מְזֵלָא דְכֻלָּא נְגִדִין תְּלִיסַר מְשִׁיחִין דְּאַפְרָסְמוּנָא דְכָא. פֻּלָּא בְּהֵאִי מְזֵלָא שְׁכִיחַ, וְסִתִּים. בְּזַמְנָא דְמִטָּא תַשְׁרִי, יִרְחָא שְׁבִיעָאָה, מִשְׁתַּכְחִי (יִרְחִי) אֵלִין תְּרִיסַר (ס"א תְּלִיסַר) בְּעֵלְמָא עֲלָאָה וּמִתַּפְתְּחִי תְּרִיסַר (ס"א תְּלִיסַר) תַרְעֵי דְרַחֲמֵי, בְּהֵהוּא זְמַנָּא (יִשְׁעִיהַ נַה) דְרָשׁוּ יִי' בְּהַמְצָאוֹ כְּתִיב. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַדְשָׂא הָאָרֶץ דְשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי וְגו', (בְּרֵאשִׁית א) הֵיִינוּ דְכְתִיב (וַיִּקְרָא טז) וְעַנִּיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה לַחֲדָשׁ בְּעָרַב. (בְּהֵאִי זְמַנָּא) (דְּבָרִים ג) אֲדַנְיִ יְהוּה אֲתָה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּה. יְהו"ה שְׁלִים בְּסְטְרוֹי. וְהָכָא בְּרַחֲשׁוּתָא דָּא דְאַרְעָא, לָא שְׁלִים. יְהִי לָא כְּתִיב, קַרְיָנָן יו"ד עֲלָאָה יו"ד תַמְאָה, וַיִּצָּר י' עֲלָאָה י' תַמְאָה, (יְהִי) י' עֲלָאָה, י' תַמְאָה. ה' בְּגוּוֹיָהּ. כְּלָלָא דְשְׁלִימוּ. שְׁלִים, וְלָא לְכֹל סְטַר. אֲתַעְקֹר מֵהֵאִי אֲתַר שְׁמָא דָּא, וְאַשְׁתִּיל בְּאַחְרָא, כְּתִיב וַיִּטַּע יִי' אֱלֹהִים. – ה' בֵּין יו"ד לְיו"ד דִּיהַ"י, נְשָׁבָא דְפְרִדְשָׁקָא דְעַתִּיקָא, לְזַעֲרָא דְאַנְפִּין בְּלָא רוּחָא לָא אֲתַקְיָים. בְּהַ"א, אֲשַׁתְּכַלֵּל הַ"א עֲלָאָה הַ"א תַמְאָה, דְכְתִיב (יִרְמִיהַ א) אֲהֵה אֲדַנְיִ אֱלֹהִים. בְּקִיטְפוֹי דְקִטְפוֹי, (צְרִירָא) בְּרוּחָא דְמִתְקַלִּין, יְהו"ו. י' עֲלָאָה דְאַתְעֵטֵר בְּקִטְרָא (ס"א בְּעֵטְרָא) דְעַתִּיקָא, הִיא קְרוּמָא עֲלָאָה דְאַזְדַּכְּ וְסִתִּים. הַ"א עֲלָאָה, דְאַתְעֵטֵר בְּרוּחָא דְנוּקְבִין דְפְרִדְשָׁקָא, דְנִפְיֵק לְאַחֲרֵיא. ו' עֲלָאָה, בּוּצִינָא דְקִרְדִּינוּתָא דְאַתְעֵטֵר בְּסְטְרוֹי, (ס"א בְּעֵטְרוֹי) מִתְפַּשְׁטֵן אֲתַנוּן לְבַתֵּר, וְאַתְפַּלְלוּ בְּזַעֲרָא דְאַפִּין. כְּמָה דְשְׁרִיא בְּגוּלְגֻלְתָּא, אֲשַׁתְּפַחוּ מִתְפַּשְׁטֵן בְּכֹל גּוּפָא, לְשַׁכְּלָלָא כְּלָא. בְּעֵמַר נְקָא. כַּד תְּלִי תְלִינָן אֵלִין אֲתַנוּן. כַּד אֲתַגְּלִי לְזַעֲרָא מִתִּישְׁבֹּן בֵּיהַ אֵלִין אֲתַנוּן, וְאַתְקִרִי בְּהוּן. יו"ד דְעַתִּיקָא סִתִּים בְּעֵטְרוֹי, בְּגִין שְׁמָא לָא אֲשַׁתְּכַח הַ"א אֲתַפְתַּח בְּאַחְרָא וְאַיִנְקִיב בְּתִרִין נוּקְבִין, וְאַשְׁתַּכַּח בְּתַקּוּנִין. וַ"ו אֲתַפְתַּח בְּאַחְרָא, דְכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים. בְּבוּצִינָא דְקִרְדִּינוּתָא לְמַכְסִיָּא כְּתִיב. ו' לְעֵילָא ו' לְתַמָּא, ה' לְעֵילָא ה' לְתַמָּא. י' לְעֵילָא וְכֵה לָא אֲשַׁתְּפַח אַחְרָא, וְלָא סְלִיק בְּהַדָּה, בַּר רְמִיזָא דְרְמִיז כַּד אֲתַגְּלִין תַרְיִן (בְּאוּרִייתָא) וּמִתְחַבְּרֵן בְּחַד נְרָגָא, חַד רְגָשָׁא בְּגִין לְאַתְפָּרְשָׂא, וַ"ד כְּלִילָן בְּיו"ד נוֹי כַּד אֲסַתְּלֵק הֵאִי, וְאַתְגְּלִינָן. אִינוּן בּוּסְמִין דְטִיפְסָא שְׁרִיקִין, לָא עֲבָרִי (ס"א עֵבֵד) לָא מִתְעַכְבִּי בְּדוּכְתָא, וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוּב. בְּרַח לְךָ אֵל

מקומה. אם תגביה כנִשְׁר וְאִם בֵּין כּוֹכְבִים שִׁים קִנְיָה מִשָּׁם אֲוִרִידָה. וְתוֹצֵא
הָאָרֶץ (דף קע"ז ע"ב) דְּשָׂא. אִימְתִי, כִּד שְׂמָא אֲתַנְטַע. וְכַדִּין אֲוִירָא נְפִיק,
וְנִצּוּצָא אֲזַדְמֵן. (תִּיקוּנָא קַדְמָאָה דְרִישָׁא) חֵד גּוּלְגֻלְתָּא אֲתַפְּשֵׁט בְּסִטְרוּי,
טְלָא מְלִי עֵלָה, דְתַרִי גּוּוּנִי. תִּלְת חֲלָלִין דְאַתְנוּן רְשִׁימִין, אֲתַגְלִינִין בִּיה.
(תְּלִיתָאָה) אֲוִכְמִין (ס"א כְּעֹרְבָא) כְּעֹרְבָאָה תִּלְיִין עַל נוֹקְבִין עֲמִיקִין,
דְּלָא יְכִיל לְמִשְׁמַע יְמִינָא וּשְׂמָאָלָא. הֵכָא חֵד אֲרַחָא לְעֵילָא דְקִיקָ.
(רְבִיעָאָה) מִצְחָא דְלָא נְהִיר, קְטִטוּתָא דְעֵלְמָא. בַּר כִּד רַעְוָא אֲשַׁגַּח בִּיה.
(חֲמִישָׁאָה) עֵינִין דְתִלְת גּוּוּנִי, לְמַרְתַּת קְמִייהוּ אֲתַסְתָּן בְּחֲלָבָא דְנְהִיר.
כְּתִיב (ישעיה לג) עֵינֵיהּ תִּרְאֵינָה יְרוּשָׁלַיִם נֹוּה שְׂאֲנֵן, וְכְתִיב (ישעיה א)
צִדְקָא יִלִּין בָּהּ. נֹוּה שְׂאֲנֵן, עֲתִיקָא דְסִתִּים, עֵינֵיהּ כְּתִיב. (שְׁתִיתָאָה) חוֹטְמָא
פְּרִצוּפָא דְזַעֲרָא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא. תִּלְת שְׁלֵהוּבִין מִתּוֹקְדִין בְּנוֹקְבוּי.
(שְׁבִיעָאָה) דְרָגָא עֲקִימָא, לְמִשְׁמַע טָב וּבִישׁ. כְּתִיב (ישעיה מב) אֲנִי יְיָ
הוּא שְׂמִי. וְכְתִיב (דברים לב) אֲנִי אֲמִית וְאַחֲיָהּ. וְכְתִיב (ישעיה מו) וְאַנִי
אֲשָׂא וְאַנִי אֶסְבּוֹל. (תהלים ק) הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ. (איוב כג) וְהוּא
בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁיבְנוּ. הוּא אֲקָרִי מָאן דְּסִתִּים וְלָא שְׁכִית, הוּא מָאן דְּלָא אֲזַדְמֵן
לְעֵינָא. הוּא מָאן דְּלָא אֲקָרִי בְּשְׂמָא. (ה"א ה"י). א' כְּלִיל (הוּא) ו'. ו'
כְּלִיל א' וְלָא כְּלִיל ה"ו. (ס"א ה"י) א' אֲזִיל לְאַלְף. אֲלִיף אֲזִיל לְיוּ"ד,
יוּ"ד אֲזִיל לְיוּ"ד, דְּסִתִּים מְכָל סְתִימִין, דְּלָא מִתְחַבְּרָן בִּיה ו"ד. ווי כִּד לָא
נְהִיר י' בּו"ד. כִּד אֲסִתְלֵק י' מִן ו"ד בְּחֻבֵי עֵלְמָא, עֲרִייתָא דְכֻלָּא אֲשַׁתְּכַח,
עַל דָּא כְּתִיב (ויקרא יח) עֲרֹות אָבִיךָ לֹא תַגְלֶה. וְכִד אֲסִתְלֵיק יוּ"ד מִן
ה"א, עַל דָּא כְּתִיב וְעֲרֹות אִמְךָ לֹא תַגְלֶה אִמְךָ הִיא לֹא תַגְלֶה עֲרֹותָהּ. אִמְךָ
הִיא וְדָאִי, (משלי ב) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא וְגו'.

תשעה תקונין יקירין אתמסרו לדיקנא כל מה דאתטמר ולא אתגלייא עלאה ויקירא אשתכח. (והוא) והא (ס"א דיקנא) גנזיה (ס"א יקירא) קרא. תיקונא קדמאה דדיקנא, נימין על נימין מקמי פתחא דאדנין עד רישא דפומא. (תנינא) מרישא האי, עד רישא אחרא אשתכח. (תליתאה) מתחות תרין נוקבין ארחא מלייא דלא אתסזייא. (רביעאה) עלעין אתספין מהאי גיסא ומהאי גיסא. (חמישאה) בהו אתסזיין תפוחין סומקין כוורדא. (שתיאה) בחד חוטא תליין אוכמין תקיפין עד חדוי. (שביעאה) שפון סומקין כוורדא אתפנון. (תמינאה) זעירין נחתין בגרונא, ומספין קדלא. (תשיעאה) רברבין וזעירין כגידין (ס"א נגדין) (ס"א נחתין) בשקולא. באלין אשתכח גיבר ותקיף מאן דאשתכח. כתיב (תהלים קיח) מן המצר קראתי יי. תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבני, לאסחרא ולאגנא עלוי. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו. תשעה אלין אתעקרו משמא שלים, ואשתילו לבתר בשמא שלים, דכתיב ויטע יי' אלהים. תקונין דדיקנא בתליסר אשתפחן איהי, דהיא עלאה. תתאה, בתשעה אתחזון. כ"ב אתחזון אתגליפו בגוניהון (ס"א בגינהון). על האי, (ס"א על האי מאן דחזי בחלמיה דיקנא) חלמא דאחיד דיקנא דבר נש עלאה בידיה, (נ"א או דאושיט ידיה ליה ינדע דשלים במאריה) שלים במאריה. שנאין תחותוי יכנעון. כל שפן דיקנא עלאה דנהירא (ס"א לתתאה) בתתאה, דעלאה רב חסד אקריה, בזעירא חס"ד סתם, כד אצטריו נהירו אנהר ואקרי רב חסד. (ס"א בידיה הא מתרחיץ דהא בשלם עם מאריה ושנאוי יכנעון תחותוי ודין הוא בדיל דחזא בחלמיה כל שפן אם זכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר לתתאה ארים עלאה רב בחסד אקרי בזעירא חסד סתם). כתיב ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה, כלומר, (נ"א ח"י י"ה) י"ה אתפשט נהירו דדא בדא, כלא אתרחשון בזמנא דדא, מים טבאן מים בישון. בגין דאמר ישרצו, אתכללו דא בדא. חיה עלאה, חיה תתאה. (דף קע"ח ע"א) טבא. חיה בישא. ויאמר אלהים נעשה אדם. האדם לא כתיב, אלא אדם סתם, לאפקא אדם דלעילא דאתעביד בשמא שלים. כד אשתלים דא, אשתלים דא. אשתלים דכר ונוקבא לאשלמא כלא. יהו"ה סטרא דדכר. אלהים סטרא דנוקבא. אתפשט דכורא, ואתתקן בתקונוי כאמא, בפומיה דאמה. מלכין דאתבטלו, הכא אתקיימו. דיגין דדכורא תקיפין ברישא, בסופא נייחין. דנוקבא באיפכא.

וי"ה קונטרסירין דקיטורא בעטפוי שקיעין. י' זעירא בגוהא אנפתכח. אי אתבסמו דיניו, בעא עתיקא. אתא חויא על נוקבא, וקינא דזוהמא אתתקן בגוה, למעבד מדורא בישא. דכתיב ותהר ותלד את קין. קינא דמדורא דרוחין בישין ועלעולין וקטפורין. אתקין ביה בהאי אדם, בתרין, בכלל ופרט, אתפללו בפרט וכלל, שוקין ודרועין, מינא ושמאלא. דא אתפלג בסטרוי אתתקן דכר ונוקבא יה"ו. י' דכר. ה' נוקבא. ו' פתיב זכר ונקבה ברעם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם. דיוקנא ופרצופא דאדם יתיב על פרסיא, וכתוב (יחזקאל א) ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. דבר אחר ישרצו המים, תרגום ירמיון. פלומר, פד מרחשין בשפנותיה פתגמי צלותא, בזכותא, ובנקיות דעתא, ובמיא הוה רחיש נפשא חיתא. וכד בעי בר נש לסדרא צלותיה למאריה, ושפנותיה מרחשין בהאי גוונא מתתא לעילא, לסלקא יקרא דמאריה, לאתר דשקיו דעמיקו דבירא, נגיד ונפיק. לבתר נגיד לאמשכא מלעילא לתתא, מההוא שקיא דנחלא, לכל דרגא ודרגא, עד דרגא בתראה לאמשכא נדבה לכלא מעילא לתתא. לבתר בעי לקשרא קשרא בכלא, קשרא דכונה דמהימנותא ויעבדון כל משאלוהי, בין שאלתא דצבורא, בין שאלתא דיחידא. ושאלתא דאית לבר נש לשאלא ממאריה, הן מסודרות בט' גווני, אית באלפא ביתא, ואית באדפר מכילוהי דקודשא בריה הוא, רחום וחנון וגו'. אית בשמהן יקירן דקודשא בריה הוא, פגון אהיה, יה, יהו, אל, אלהים, יי' צבאות, שדי, אדני. אית בעשר ספירות, פגון: מלכות, יסוד, הוד, נצח, תפארת, גבורה, חסד, בינה, חכמה, פתח. אית באדפר צדיקיא, פגון האבות והנביאים והמלכים. אית בשירי ובתושבחת, דאית בהון קבלה אמיתית. ועילא מנהון מאן דינדע לתקן תקונין למאריה, פדקא יאות. ואית בידיעה סלקא מתתא לעילא, ואית מאן דינדע להמשיך שפעא מעילא לתתא. ובכל ט' גווני אליו, צריכא כונה גדולה, ואי לא עליה קרא דכתיב, (שמואל א ב) ובזי יקלו. ובכונת אמון, דהוא כליל תרין שמהן יהו"ה אדני. והאחד גניז טוביה וברכוהי, באוצר הנקרא היכל, והוא רמוז בפסוק (חבקוק ב) והיכל קדשו הס מפניו ולדא רמוז רבותינו זכרונם לברכה, כל טוב האדם בביתו, שפאמר (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא, ומתרגמין בכל דעמי. ואי מכון בכל חז וחז מט' גווני פדקא יאות, דא הוא בר נש דאוקיר לשמא דמאריה לשמא קדישא, ועל דא כתיב פי מכבדי אכבד ובזי יקלו, אכבד בעלמא דין,

לקיים ולמעבד כל צרכוי. ויחזון כל עממי ארעא, ארי שמא דה' אתקרי עליה, וינדלון מגיה. ובצלמא דאתי, יזפי למיקם במחיצת חסידים, אף על פי דלא קרי כל צורכיה, פיון דזכה לאשגחא ידיעת מאריה, ואיכוון ביה פדקא גאות. מאי ובזי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדישא, ולקשרא קשרא דמהימנותא, ולאמשכא לאתר דאצטריו, ולאוקיר שמא דמאריה טב ליה דלא אתברי. וכל שפן מאן דלא אתפנון באמן. ועל דא, כל מאן דמרחיש בשפנותיה בנקיותא דלבא, במיא דמנקה, מאי כתיב בהדיה, ויאמר אלהים נעשה אדם, כלומר, בשביל אדם דינדע לאחדא צלם ודמות פדקא גאות, וירדו בדגת הים. (עד כאן ד"א).

פרקא רביעאה – ספרא דצניעותא

עתיקא, טמיר וסתים. זעירא דאנפין, אתגלייא ולא אתגלייא. דאתגלייא, באתנון כתיב. דאתכסייא, סתים באתנון, דלא מתיישבון באתריו, בגין דאיהו לא אתיישבו ביה עלאין ותתאין. ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגו', היינו דכתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. חד בכללא דאחרא משתפחא. בהמה בכללא דאדם, (ויקרא א) אדם פי יקריב מקם קרבן ליי' מן הבהמה, משום דאתפלל בכללא דאדם. פד נחת אדם דלתתא (דף קע"ח ע"ב) בדיוקנא עלאה, אשתכחו תרין רוחין מתרין סטרין, דימינא ושמאלא כליל אדם. דימינא, נשמתא קדישא. דשמאלא נפש חיה. חב אדם אתפשט שמאלא, ואתפשטו אינון בלא גופא. פד מתדבקין דא בדא, אתיילדון פהאי חיה דאולידת (רוחין) סגיאין בקטרא חדא. כ"ב אתנון סתימין, כ"ב אתנון אתגליין, י' סתים, י' גלייא. סתים וגלייא, במתקלא דטפסין, אתקלו. י' נפקין מגיה דכר ונוקבא ו"ד, פהאי אתר, ו' דכר, ד' נוקבא. בגין דא, ד"ו תרין. ד"ו דכר ונוקבא. ד"ו תרין קפלין. תרין י' בלחודוי דכר. ה' נוקבא. ה' ד' הנת בקדמיתא, ומדאתעברת ביי' בגוה, (אולידת) אפיקת ו', (הרי כי בה' אית ד"ו וביה אית ה"ה הרי יה"ו) אתחזי יו"ד בסחזוניה כללא דיה"ו. מדאפיקת

יו"ד דְהוּא דְכַר וְנוֹקְבָא, אֶתְיִישְׁבֵת לְבִתָּר, וּמְכַסְיָא לְאִמָּא. וַיֵּרְאוּ בְנֵי
הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (בראשית ו) הֵייוּ דְכְתִיב, (יהושע ב) לְשָׁנִים
אֲנָשִׁים מְרַגְלִים חָרַשׁ לְאִמֵּר, מָאִי בְנוֹת הָאָדָם. דְכְתִיב, (מלכים א ג) אֲזַ
תְּבִאֲנָה נְשִׁים נָשִׁים זֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ. בְּגִינְיָהוֹן פְּתִיב, פִּי רָאוּ כִי חֲכַמַת
אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ וְגו'. אֲזַ תְּבִאֲנָה וְלֹא בְקִדְמִיתָא. בְּקִיסְטָרָא דְקִיטּוֹרִי
דְפִיגְאוֹ, תְּרִיז מִתְחַבְּקוֹ הוּוּ לְעִילָא, לְתַפָּא נְחָתוּ יִרְתּוּ עִפְרָא, אֲבָדוּ חוּלְקָא
טְבָא דְהוּא בְּהוּ. עִטְרָא דְבוּמְלָא (ס"א דְחִמְלָא) וְאֶתְעֵטָר בְּקוּסְטָא דְעִנְבָא.
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה מַה תַּצְעֵק אֵלַי. (שמות יד) אֵלַי דִּיִּיקָא. דְבַר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. וַיִּסְעוּ דִּיִּיקָא. בְּמִזְלָא הוּוּ תְלִי, דְבָעָא לְאוֹקִיר דְקִנְיָה.
(שמות טו) וְהִנֵּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצּוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו עַד
כָּאֵן. כִּי אֲנִי יְיָ רִפְאִיךָ, לְהֵאֵי דוֹקָא